

Egy évre	12 korona
Félévre	6 korona
Negyedévre	3 korona
Egyes szám ára	12 fillér.

MEGJELENIK VASÁRNAP
ÉS CSÜTÖRTÖK REGGEL.

HATÁRŐR

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Ujvidék, Petőfi-utca 47. szám.,
ahová a lap szellemi s anyagi részét
illető közlemények intézendők.
Ilyen közleményeket és megkereséseket
lapunk nyomdája is elfogad.

AZ ORSZÁGOS FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT DÉLVIDÉKI ÉS AZ ALFÖLDI FÜGGETLENSÉGI PÁRT UJVIDÉKI HIVATALOS LAPJA

Lapvezér: Teleki Arvéd gróf.

Gróf TELEKI ARVÉD UJVIDÉKEN.

Gróf Teleki Arvéd Ujvidék szab. kir. városa függetlenségi és 48-as pártjának képviselőjelöltje

május hó 26-án, csütörtökön,
Urnapiján

délután 4 óra 20 perckor érkezik városunkba.

Fogadjuk őt az őt megillető lelkes szeretettel a vasútállomáson!

Gyülekezés: délután 1/2 4 órakor a függetlenségi pártkörben, ahonnan testületileg vonulunk ki a vasúthoz.

Legyünk ott minél számosabban!

A pártelnökség.

Szavalt a patricius!...

... és a Duna álmélkodva lépett ki medréből... és a Halley-üstökös szájátva csóválta a farkáját...

Mert lehetetlen komolyan írni arról az ugynevezett „programbeszéd“-ről, amit dr. Szlezák Lajos, az ujvidéki ősi patriciusi család büszke sarja és ezidőszerint való mungópárti képviselőjelöltje 3-400 ember előtt vasárnap délután elkövetett az Erzsébet-szálló nagytermében. Ez nem komoly politika volt, hanem egy vesztét érző strébernek szármalmas kapkodása a népszerűség után, tánc az aranyborjú körül, olyan formában, hogy családinak vélt, bizalmasnak hitt körben, egy jó óra hosszán át akörül kinlódott, hogy ellenfeleit és azok közismert és elismert érdemeit lekicsinyelje. Ezt a rettenetes sorsot nem kerülte el sem a koalíció, sem a függetlenségi és 48-as párt, sem gróf Teleki Arvéd, sem Balla Aladár, sőt még az igazán derék és becsületes 67-es dr. Kubinyi Károly sem, akinek pl. egyszerűen, csakugy kurz und bündig — obsitot adott a vitézlő patricius. (No lám-lám: miből lesz a cserebogár!?)

És ez a bizalmasnak vélt családi kör — amelynek fele egyébként telekista választókból telt ki (ezeknek kivételével persze) — itt-ott abzugolt, de Pereröl-perere mindinkább átértézte, hogy meddő csatát küzd egy ilyen zászlótartó alatt, akinek még programja

sincsen. Ami elvégre nem is csoda, hiszen az óhajtott gazdáinak sincsen. Akik igazándiban csak akkor válnának gazdáivá, ha a nemzet meggárgyulna és abszolút többséget adna nekik. No de, hál' Istennek, erről szó sincsen!

A nemzet még nem kiskorúsodott le annyira, mint ezt azok az urak az ő hatalmi hóbortjukban hiszik és akik a „nemzeti munka“ jelszavát belehajítva az idők és a politika forgandóságába: azt vélik, hogy a cégér már elég ahhoz, hogy tóduljon a hamis bort mérő csapszékbe a nemzet többsége. Tiszta bort tessék önteni a pohárba és megmondani minden vitális közkérdésről, hogy miképpen kezelném én, miképpen kezelnök mi azokat, hogyha — mi volnánk a legnagyobb legény a csárdában.

De csak úgy általánosságban oda-böfenteni, hogy „nekem nem kell az önálló bank, nem kell az önálló vámterület, nem kell az önálló nemzeti hadsereg, nem kell a magyar vezényszó“: ez nem program. Ez a merev negáció vergődése a forró kása körül?

Hát mi kell nekik?

Az kell, hogy maradjon minden a 43 esztendő régiben. Ne legyen fejlődés, haladás semmi téren, bukják el az evolúció örökigaz tana, bukjanak el Deák Ferenc nagylátókörű intenciói és menjünk vissza a Tisza Kálmán gyászos korszakába, amikor a „liberalizmus“ volt a cégér. Az a „liberalizmus“, amelyik éppen annyira volt liberalizmus, mint a mennyire nemzeti munka az a „nemzeti munka“ amelynek még csak meg sem rajzolt programja szerint ez a tatárhad végigszáguldana az egész országon, ha ugyan elég ügyefogyottak volnánk ahhoz, hogy lovat adjunk alája.

Kétségbe kellene esnünk a nemzet józan ítélőképessége felől, ha csak egy pillanatra is feltételeznék azt, hogy a választópolgárság zöme felül az ilyen Szlezák-féle üres maszlagolásnak!

No de nem fog felülni! Mert annyira vigyázatlanok ezek az emberek, hogy hatalmi elbizakodottságukban még arra sem érdemesítik a nemzetet, hogy határozottan körvonaloznák: mit is akarnának, mit is csinálnának ők, ha — véletlenül azzal büntetne bennünket a magyarok Istene, hogy a nyakunkba szakadnak.

Itt van első sorban a választói jog kérdése. Szinte meghökkent Szlezák,

amikor vasárnap délután, közbeszólás alakjában valaki föladata neki az erre vonatkozó leckét. Tán nem is gondolt rá, hogy erről is beszéljen és hogy melyiket szeresse a három óhajtott gazdája közül: Lukács-Székelyt-e, Khuent-e, avagy Tiszát?

Szorultságában aztán, csak úgy általánosságban a választói jogkiterjesztés hívének vallotta magát, de hogy milyen keretekben és méretekben, arról nem szólt, mert — nem szólhatott. Azt majd megmondanák neki felülről, ha a király dönt ebben a ma legaktuálisabb politikai kérdésben.

Hát így nem lehet programot adni és az ilyen programot nem lehet komolyan venni. Ez nem politika! Ez egy kétségbeesett strébernek a versenyfutása a mandátumért — köznevetségre.

Két nagy kérdés uralkodik ma a helyzeten és várja a nemzetnek a király által provokált ítéletét. Egy gazdasági: az önálló bank, és egy politikai: az általános, egyenlő és titkos választói jogreform kérdése.

A Justh-párt és gróf Teleki Arvéd álláspontja mindakettőben közismert. Mindakettőt a leghatározottabban akarja, mint a nemzeti önállóság és függetlenség két leghatalmasabb biztosítékát. A kormánypárt és Szlezáké csak annyiban ismert, hogy sem az egyiket, sem a másikat nem akarja, mert félti azoktól Ausztria és Bécs korlátlan uralmát. Hát ez gyönyörű indok. És ugyebár eléggé „nemzeti“?

Ami pedig a „munka“ kérdését illeti, arra nézve körülbelül akként nyilatkozott Szlezák, mint a minap a tabi asztalos. Szorgalmas, jóra való, munkás ember volt a tabi asztalos. De egyszer csak kiütközött a választás. És aznaptól kezdve — reggeltől estig, estétől reggelig a korcsában ült a tabi asztalos, akit — jókortes hírének okából — nehéz pénzezen megvett a kormánypárt. Az asszony sirva rimádkodik neki, hogy hagyja abba azt a dühös korteskedést és lásson a munkája után. Hasztalan. Elmegy hát az asszony a paphoz és megkéri szépen, hogy beszéljen az ura lelkére. A plébános maga elé idézi a tabi asztalost és megpirongatja, hogy mit koresmázik annyit, dolgozzék inkább!

— Már mér' dolgoznák én, plébános ur! — mondja erre a tabi asztalos — hiszen munkapárti vagyok!

BOGDÁNY és TÁRSA

Budapest VI., Dálnok-u. 12.
SAJÁT HÁZBAN
Telefon 988.

UJVIDÉK

II. RÁKÓCZI FERENC UT 66.

TELEFON 219.

Központi fűtés, szellőztetés, vízvezeték, csatorna és világítási berendező vállalat.

Nohát ilyen a Szlezák *nemzeti munka színű* programja. Ő, az ő ideális (?) szempontjából okosabban teszi vala, ha megmarad kised politikai családja intim és bizalmas körében — halászlé és birkapörkölt mellett, holdvilágos, méla éjszakákon. Kár volt neki a napra mennie.

Programbeszédet!? — azt majd gróf Teleki Arvéd fog mondani! . . . (s. b.)

Gróf Teleki Arvéd Ujvidéken. Bámulatós az a lelkiismeretesség, az a szívósság, az a lelki energia és az a fizikai erő, amelylyel gróf Teleki Arvéd, a mi szeretve tisztelt függetlenségi képviselőjünk eleget tesz azoknak a súlyos politikai kötelezettségeknek, amelyeket a Justh-pártban elfoglalt előkelő pozíciója és országos tekintélye reá ró. Nem elég, hogy a neki mindenképpen amugy is biztos ujvidéki jelöltetést vállalta és hogy amugy is ezt a mandátumot fogja megtartani: vállalta még a zilahit is, csakhogy az új választások során még egy mandátumot biztosítson pártjának. Sőt ezenfelül: végigkísérte Justh Gyulát Dévától Nagyenyedig egész Erdélyen s vasárnap, e hó 22-én már ismét Nagyenyeden volt politikai dolga. Ennyi fáradságot végig küzdeni, csak az igazság teljes átérzésétől duzzasztott lelki és fizikai erő képes. Adjon is neki ilyet még sok-sok esztendőn által a jó Isten!

Gróf Teleki Arvéd most arról értesít bennünket táviratilag, hogy 23-án és 24-én odahaza, Konczán elintézi sok gonddal és sok munkával járó magándolgait és igérete szerint:

május hó 26-án, Urnapján, érkezik Ujvidékre.

Teleki zilahi körutja. Lapunk vasárnapi számában már hirt adtunk arról, hogy milyen páratlanul lelkes fogadtatásban volt része gróf Teleki Arvédnek a zilahi kerületben is. Most ő maga is megerősíti fönthivatkozott táviratában ezt az értesülésünket, amennyiben közli, hogy „Zilah városában és a kerület *harminckét* községében elmondott programbeszédeit az éljenek és virágok olyan özönével fogadták, aminőhöz csak Ujvidéken van szokva“.

Hát ebből ítélhető meg, hogy mennyi hitelt érdemelnek mungóék hirlapi jelentései, amelyek az egész ország hangulatáról és a választási esélyekről szólnak.

Munkapárti terrorizmus.

Melyik párt küzd „alávaló eszközökkel“?

Igazán nehezünkre esik a jelen körülmények közt higgadságunkat megőrizni és a munkapárt ujvidéki haremódoráról olyan hangon cikket írni, hogy abból a méltán megérdemelt jelzők elmaradjanak.

Vérlázító és hitvány az a harcmodor, amelylyel Szlezák Lajos munkapárti jelölt győzelmét akarnák biztosítani. Előkerülnek a granicsárnak Horvátországban bevált és országos gyűlöletet és gyalázatot keltett eszközei: a presszió, a vesztegetés, az etetés, az itatás, a népesalás . . .

Alább, amennyire hamarjában eszünkbe jutnak, elmondunk egy pár dolgot; olvassa el bárki és tegye a kezét a szívére és mondja meg őszintén: nem irigyli-e a szibériai ólombányákban levő „szabadságot“, nem zuditották-e most reánk a „szervenés és nyomor“-nak felséges ajkáról elhangzott minden átkát! . . .

Nehéz volna megállapítani, hol és mivel kezdtek? Ajtóstul rohantak be és egyszeriben Oroszországgá varázsolták „a szabadság és szép országát“.

Ebben a kozákhadjáratban három embernek van nálunk főszerepe. Matkovits Bélának, a főispánnak, Demetrovitsnak, a polgármesternek és a jelöltnek, Szlezák Lajosnak.

Nem hiába mind a három renegát, mind a három elvei elárulásával, cserbenhagyásával lett pártunk ellenségévé.

A főfelhajtó Demetrovits Vladimir, aki polgármesteri létét a 48-as pártnak köszönheti. Ő az első retorta, amelyen keresztül a választók átmennek. Maga elé idézteti a választókat és előbb szép szóval, utóbb fenyegetéssel arra akarja őket bírni, hogy pártoljanak el a függetlenségi párttól.

Érdekes tanulmányokat lehet rajta végezni. Ő későn jött a világra. Ha véletlenül 40—50 évvel ezelőtt lett volna ebben az állásban, úgy a Bach-korszakban szédületes karriert csinálhatott volna. Szolgalelkűbb embert nem ismerünk nálnál.

Még a fülünkben cseng az esküje: „Esküszöm, hogy a függetlenségi pártot soha el nem hagyom!“ — amint azt áhitatosan elrebegette a dunaparti vendéglőben az Urnak 1906-ik évében és még lelki szemeink előtt látjuk az ég felé nyújtott három ujját.

Alig jött a granicsár: uccu, a polgármester, „a város első polgára“ — a zászló első szökött katonája. Amikor arról beszéltek, hogy Szlezák lenne a főispán, Janus arcával az egyik felével Szlezákra mosolygott, — mert ő óvatos, a másik felével szidta, intrikált ellene. A Budapest—ujvidéki vonalon nem volt több olyan gyakori pasasér mint ő. Utazott éjjel és nappal, le és fel: a patriárkához, Khuenhez, Jeszenszkyhez és minden összekötetéséhez, csakhogy megakadályozza Szlezák főispánságát. És mikor már Szlezák, vagy ő — főispán nem lehetett, nagyon kuruckodott hogy így meg úgy: megtanítja ő az új főispánt keztyübe dudálni.

Hogy mit ért Demetrovits a keztyübe való dudálás alatt, azt megtudhatja mindenki, aki ezt a most folyó csunya választási harcot megnézi. Ő puhította a tisztviselőket, ő iratta a legtöbbször alá a munkapárti ívet, aki meg nem írta alá: annak ő a mumusa. *De nem állt meg a tisztviselők megfélemlítésénél*, hanem a veszélyes lejtőn, — amelyre rálépett és amely a polgárság gyűlöletéhez vezet, — tovább haladva, a polgárságra is pressziót gyakorol.

Ő volt az, aki elsőnek letagadta Telekiné a polgármester által sokszor felmagasztalt érdemeit és reá hivatkozott, mint jogforrásra vitabeszédében Szlezák Lajos. A hidsáncok kérdését úgy állította be, mintha Teleki fáradozása és sikere — a városra új terheket róna. És így tovább! . . .

Ő a főpuhító! Neki ad parancsokat a főispán és a rivális: a polgármester által gyűlölt Szlezák Lajos. Mert hogy gyűlölte, ellene élethalálharcot folytatott, azt tán a polgármester sem tagadja. Ma vak eszköze neki. Amit maga nem tud elvégezni, azt a főispánra bizza. „Tessék a főispán úrhoz bemenni, szeretne Önnel kissé elbeszélgetni“. És miképp beszélget el a főispán, arra megtanított bennünket a főispán eddigi rövid, de dicstelen pályafutása.

A hóhérmunkában a jogi tanácsadó: a spiritus rektor — a jelölt. Ő fenyeget, ő fenyegetett, ő intéz mindent. Ő puhatolja ki, hol kell licenciákat megvonni, hol kell presszionálni, hol kell kegyeket osztani. Már hetek-

kel ezelőtt, amikor még csak főispán akart lenni, azt hirdette, hogy első ténye: a főkapitány felfüggesztése lesz. Elvégezték helyette: a főispán és a polgármester. Az ő eszméje volt Teleki programbeszédének betiltása, a rendőrség kémszolgálatára és minden, minden, ami terror név alatt csak létezhetik.

Megirtuk, hogy a munkapárt érdekében a központi választmány tagjait 2—3000 koronákkal akarták megvásárolni, tudjuk is, hogy ki és ellene el fogunk járni, — tudjuk, hogy 27 italmérségi jogot ígértek, — de a választók a választás előtt akarják a licencet látni, tudjuk, hogy trafik és italmérségi jogok megvonását eszközöltetik, a tisztviselőket áthelyezéssel, felfüggesztéssel rémitgetik, egy főtcai háziur nem fizeti ki a kőmivese 2000 koronáját, ha nem szavaz Szlezákra, zsidó felekezeti gyűlésekkel ámitják a hívőket és felvontatják a papjukat is, aki úgy tudjuk, minden politikán felül kell, hogy álljon.

Tele lenne ez az ujság az atrocitások felsorolásával; erre azonban nincs elég helyünk.

Majd június 9-én a Balla Aladár választási elnöklete alatt végbemenendő választáson megkapják a méltó választ.

Ujvidék polgársága visszalöki őket a szereplés előteréről — oda, ahova valók, ahol eddig voltak: Ujvidék polgárságának igazmondása folytán.

Korteesvilág.

A hazugságok taktikája. Önkénytelenül is az előző entrefilééhez kapcsolódik az itt következő, amely arról szól, hogy mungóék mennyire korlátoltnak, hiszékenyek, hogy ne mondjuk — bárgúnak tartják Ujvidék XX. századbeli választópolgárságát. Menjünk sorra:

1. tudván és elismervén azt, hogy mennyire nagy az ő hatalma a sajtónak: megindítottak egy piszkos kis ujságot, az „Ujvidéki Hirlap“-ot. Azzal a céllal természetesen, hogy besározzák annak a betűivel Telekit, meg a függetlenségi pártot;

2. fogtak — már nem tudni: mi áron — egy elkényszeredett tanarat is, aki ezt a kis piszkost szerkeszteni próbálta; (annyit ért hozzá, mint — a dugó.)

3. hazudtattak ezzel a „lap“-pal és ezzel a „szerkesztő“-vel annyit, hogy már maguk is megröstellheték volna, ha volna bőr — a csizmájuk talpán.

4. mikor látták, hogy a „Hátör“-öt áll és lapvirradáskor lebunkózza minden hazugságukat: gondoltak — merészet és nagyot. Hogy ok most már Budapestről fognak operálni! . . . És megjött Ujvidékre sok-sok ezer példányban a Sági-Singer extra blattja, amelyben dr. Szlezák Lajost, mint ősrégi ujvidéki patricius-család sarját leplezték le. No hiszen: megjárták vele!

5. most meg már azt találták ki, hogy minden mungó-hazugságot, amit *Lengyel* Zoltánék a fővárosi lapokban el tudtak helyezni gróf Teleki zilahi körutjáról: akkora betűkkel nyomtatnak ki a kis piszkosban, mint egy verébfej. (Ezt a hazugságukat már a vasárnapi számunkban, röptében kacásztuk le *szava-hihető, hiteles* tudósítás aipján. Ma meg még rá is duplázunk a gróf ur táviratából, fönnebbi közleményünkben.)

. . . Hát, — követem alássan — ez nem komoly politika, ez nem komoly ujságrás. Ilyen gyöngé ellenfelekkel nem virtus megküzdeni. Akik csak hazudni tudnak! . . . Egész embereket — nem félembereket kérünk! Akik legalább körülbelül tisztában vannak

azzal, hogy ket egy párt jelöltség, eg ruház és r nemjó urak

Még hazudik programbe nem kizáró foglalkozott: tatva a „H hazugságot Teleki Arvé beszéde sorá nem ígért é

Hát ez Mért m betiltott né (Itt a évi május Annak har első bekezd

„Öt Teleki A még holtá semmit. Magyaror választás világban.

Ime: 10-én a „soha se — nem hamisan tett semm

Amit amit Szle ditve citá Avagy tudná cá hogy a s mit, vag aki vita Teleki n

Quo Lapunk m aik Béla lemlítésér figyelmezt tokat dom át semmi bár tudta kül íródt fontos ak és megta

Font el akarjá gyakorlás kollégája miniszter „Ujvidék — pártu irván és (Hogy az nem píru pászki, emberek óráiban a csuda kortestár tehetség nek: az miniszte figyelme Ez Hát licet bo

azzal, hogy mik azok a kötelezettségek, amiket egy párthoz tartozandóság, egy képviselőjelöltség, egy szerkesztői felelősség az emberre ruház és ró. Nem babra megy itt a játék, nem jó urak! . . .

Még amikor citál, akkor is — hazudik ez a Szlezák! . . . A vasárnapi programbeszédjén, vagy kicsodáján majdnem kizárólag nemes ellenfele ócsárlásával foglalkozott. Többek között a kezében lobogtatva a „Határőr” egy számát, azt a vakmerő hazugságot kockáztatta meg, hogy ime: „gróf Teleki Arvéd önmaga is beismerte legutóbbi beszéde során a Récseiben, hogy ő Ujvidéken nem ígért és Ujvidékért nem is tett semmit!”

Hát ez közönséges falsum!

Mért mit mondott Teleki a Récseiben, a betiltott népgyűlésen?

(Itt a kezemben a „Határőr”-nek 1910. évi május hó 15-én megjelent 39. száma. Annak harmadik oldalán, a harmadik hasábján első bekezdésében szóról-szóra ez áll):

„Öt éve képviselője (t. i. a szülő gróf Teleki Arvéd) Ujvidék városának, (Lesz is még holtáig!) soha sem ígért, nem is adott semmit. Most sem teszi, de hadd lássa Magyarország többi kerülete, hogy önzetlen választások is eshetnek a mai korrumpált világban. (Tomboló tetszés.) . . .

Ime: ezeket mondotta Teleki május 10-én a Récseiben. Jól értjük meg: „soha sem ígért, nem is adott semmit”, — nem pedig, mint ahogy Szlezák hamisan citálta: „nem ígért és nem is tett semmit!”

Amit Teleki mondott: az — igazság, amit Szlezák hamisan, tudatosan elferdítve citált: az — hazugság.

Avagy álljon elő valaki, aki meg tudná cáfolni Telekit és ráolvasni tudná, hogy a szavazatáért valaha kapott valamit, vagy álljon elő egy más valaki, aki vitatni merné, hogy Ujvidékért Teleki nem tett semmit. Alljon elő! . . .

Quod licet bovi, non licet Jovi.

Lapunk múlt számának vezércikkében Bozsénik Béla gimnáziumi tanár urnak a megfélemlítésére irányult miniszteri és főigazgatói figyelmeztetést tettük szavára, olyan szempontokat domborítva ki, amelyek igazságos üvegen át semmi esetre sem ártottak a tanár urnak, bár tudta, hozzájárulása és beleegyezése nélkül íródtak. De hiszen ez elvégre nem is fontos akkor, amikor az igazság kereséséről és megtalálásáról van szó.

Fontos az, hogy Bozsénik Béla tanár urat el akarják zárni legelőnyösebb polgári jogainak gyakorlása elől, míg ellenben egy érdemtelen kollégája, Krumpászki Muki szabadon, sőt miniszteri engedéllyel garázdálkodhatik az „Ujvidéki Hírlap”-nak csufolt kis piszkosban: — pártunkról, jelöltünkéről, rólunk, Bozsénikről irván és irván mentül butább hazugságokat. (Hogy az a tinta, az a penna, meg az a papír nem pírul bele!) És hogy ugyanaz a Krumpászki, — akiről még egészen szavahihető emberek is komolyan beszélnek, hogy szabad óráiban még mellékesen — tanár is, vagy mi a csuda; napról-napra ott dorbézol a mungók kortestanyáin és igen szorgalmas, törekvő és tehetséges látogatója az etetőknék és itatóknék: az a Krumpászki — nem részesül sem miniszteri, sem főigazgatói megrovásban, vagy figyelmeztetésben.

Ez a fontos!

Hát csakugyan áll az a tétel, hogy: Quod licet bovi, non licet Jovi! . . .

Hol maradt a cortege? Politikai hadjáratok idején alkotmányos szokás, hogy a képviselőjelölt, programbeszédének megtartásakor kíséretet visz vagy hoz magával. Mint pl. gróf Teleki Arvéd mellett ugyebár: legutóbb itt volt a lelkesedés emelésére — Justh Gyula, Visontai Soma, Balla Aladár, Lovász Márton, Fernbach Péter, Farkasházi Zsigmond stb. Szóval: vezérestül egy egész sereg országos nevű tekintélye a függetlenségi és 48-as Justh-pártnak.

A Szlezák is szeretett volna valahogyan ilyen kíséretre szert tenni. Bizony Isten: nagy szüksége van rá! Tehát — miként a kis piszkos múlt heti egyik számában jelentette — fontos államügyekben fölutazott Budapestre. Habos lovon fölszáguld a miniszterelnökhöz és átadja a vizitkártyáját dr. Bárczy Istvánnak, a miniszterelnök előzékenysége és szerény uri modora miatt olyannyira közkedvelt titkáranak. Az beviszi azt Khuenhez. A miniszterelnök forgatja a kártyát:

— Szlezák! Szlezák! Ki a fene lehet ez a Szlezák? . . . — tűnődik a Héderváry.

— Én valami gyalogszínésznek nézem, — mondja a titkár.

— No hát akkor majd gyalogoljon föl máskor, most nem érek rá! — adja ki az ultimátumot az aranygyapjas kegyelmes ur.

És így járt Szlezák Jeszenszky-nél is, Tisza Istvánnál is, a mungó-klubban is, ahol végre megszánta a Pista inas, aki ott tizenkettő magával a kabátokat rendező az előszoba ruhatárában és ajánlkozott, hogy jó pénzért lejön vele — a kormánypártot reprezentálni.

No de már ezt az ajánlatot még — Szlezák sem fogadta el.

. . . Ilyen nagy szükség van odafönn Szlezákra.

Egy kis tollhiba. Fájdalom: vele jár az újságírással, ezzel a mi kedves hóhérmesterségünkkel, hogy nolens-volens — még a kis piszkost is el kell mindig olvasnunk. Rő horgászat esik benne. Hát ilyen mustrapéldány akadt most a horgunkra.

Azt írja t. i. az „U. H.” az ő dörgedelmes proklamációjában, amelyben a Szlezák programbeszédéhez toborozza a mungónyáját és egyéb tiszteletre méltó választó polgárt, — és pedig annak a proklamációnak a 25. sorában, hogy eddig az orosz meg az osztrák zsákmányolta ki az országot.

Ejnye, ejnye! Már hogy szabad ilyesmit egy mungó-lapba kiírni? Hiszen ha ezt a sajtóirodában Horváth A. Gyula ur, vagy Kazár bácsi, vagy a Klein bácsi elolvassa: menten bedugul a szubvenció!

A mungó-lapnak — oh! nagyon ifju Claquehoutes Frigyes ur! — azt kell írnia, azt kell harsognia, azt kell bögnie, hogy Magyarország csak addig boldog, amíg az osztrák zsákmányolja. Hiszen azért nem kell a mungónak sem az önálló bank, sem az önálló vámterület. Ejnye, ejnye: ilyen tollhiba! Már hogyan írhatja el magát ennyire — egy szerkesztő! Aki még amellett tanár is, vagy mi a csuda!

Nem akar célzás lenni. Ahogy tovább forgatjuk az „U. H.”-ot — ott van ám a harmadik oldal tárcarovatában Friedman Mór, városi m. kir. állatorvos urnak a bizonyára tartalmas értekezése, amely a címe szerint arról szól, hogy vannak bizonyos „Állati betegségek, amelyek emberekre átragadhatnak”. No-né?! Hát azért kellett nekem Ujvidékre jönnöm, hogy ezt megtudjam? Ejnye! . . .

Hatvankrajcáros napszám. Hát hiszen mi is kontrolláljuk ám azokat a kitűzött zászlókat! Egyik leglelkesebb kortesünk, akinek olyan áldott jó karvalyszeme van, hogy még a fölgombolyodott zászlóról is meg tudja mondani, hogy Telekié-e, vagy a Szlezáké: észreveszi a minap, hogy egy özvegyasszony házán Szlezák-zászló leng, ami még reggel nem volt ott. Bemegy hozzá:

— Hát mi ez, Kati néni? Hiszen magának nincsen szavazata, meg aztán nem is lakik szavazó a házában, — kérdi tőle.

Az asszony eleinte nem érti:

— Hát aztán, szomszéd ur? — adja vissza a kérdést.

— Aztán mégis kint van mungó-zászló.

— Hja ugy! . . . Hát tetszik tudni: a szlezákék 60 krajcár árendát fizetnek minden nap a padláslyukért! . . .

— Vagy ugy!? No akkor nem baj . . .

Még egy zászlóhistoria. A Szent István-utca 7. száma alatt lakik egy nagyon derék asztalosmester: Németh András, aki igen lelkes 48-as és tántoríthatlan Telekista. A házában rajta kívül Aranyosi Béla kovácsmester is lakik, aki az utcai boltot, frontot, meg a padlást bérlé. Ami jó Németh Andrásunk, a szintén telekista háziur engedelmével — aki azonban egy másik házában lakik — vagy öt héttel ezelőtt kidugta a címtáblája fölé eső padláslyukon a Teleki-zászlót. Ott is lengett az büszkén a múlt héttig. Egyszer csak — miért, miért nem? — gondol egyet Aranyosi és behúzza a Teleki-zászlót, hogy: — az az ő padlója, ott ő parancsol. Hát ebben igaza van. Németh András is meggyugodott ebben és — kitűzte a Teleki-zászlót a kapura, mert annak — felerészben ő a bérlője. És Aranyosi szerzett a Teleki pártnak, ezzel az erőszakoskodásával — három olyan szavazatot, akiket tisztán az eset fölött való megbotránkozás készítetett ki az ellentáborból. Hálás köszönet érte! . . .

Hivatalos presszió. Jar István, ujvidéki adóhivatali segéd nemrégiben egy havi szabadságra ment, amit Somogyban, vagy valahol a Dunántúl volt eltöltendő odaváló rokonainál. A lelkes 48-as biz' ott erősen korteskedett az ellenzéki jelölt mellett. (Hát tehet ő róla, hogy becsületes jó magyar embernek született és annak nevelődött?) Egyszer csak kap ám Bezzeg János ujvidéki adótárnoktól egy hivatalos sürgönyt, hogy a zombori pénzügyigazgatóság rendelkezéséből azonnal jöjjön haza és foglalja el a hivatalát, különben nyomban beszüntetik a fizetését. Jar István engedelmességet és már idehaza is van. . . . És ilyen eszközökkel akar a mungó győzni! . . .

Mungóék a kutyaszoritóban, Valahol az oboron elhullott a minap egy hizó. Jutányos áron lehetett hozzájutni: hát kilóját 50 fillérjével megvette mungóék főtetőmestere. És rendezett az illatos malackából sertéspörköltet — éhesék tiszteletére és jóllakatására. (Hogy hol volt a vacsora?: biz' én már elfelejtettem, de valószínűleg meg volt írva a kis piszkosban.) A jól sikerült népünnepély után a mungó-táborkar és az előkelőségek — akik: csak úgy titokban súgom meg: marhapörköltet ettek. Ők tudják jobban, hogy miért? . . .) — bevonultak az Erzsébetbe. A nyáj pedig elszéledt: ki erre, ki arra. Négy mungó, csak egy a fal mellett: lefelé tántorgott a Petőfi-utcán, időközönként egymásnak a kezére lépve.

Egyszer csak az egyik meglátja, hogy két

szemközt lévő ház között, vastag dróton hatalmas Teleki-zászló leng.

— Rántsuk le! — adja ki a jelszót.

A három másik mungó helyesel és két lábra áll. Összefűzik a nadrágszíjait és az így eszkábált lassónak a végére követ kötnek és próbálják keresztülhajtani a dróton, hogy ráhurkolódják. Igen ám: de kurta is volt a lassó, bizonytalan és téveteg a vetés, — beleszakad a kő az egyik ház ablakába. Nagyot csörren az és — bedül. A négy mungó ijedten lapul a fal mellé, ám nyílik az ablak és egy hatalmas alak tolakszik rajta kifelé, — talpig fehér diszruhában. — És neki a mungóknak! . . . No hiszen volt ott tánc! Itt egy csizma, ott egy irha: a négy mungó egy percen belül mind az orrán korcsolyázott. (Nagyobb hitelesség okából közöljük, hogy az egyiknek egy koronája is kiesett a zsebéből az aszfalra. Kellő igazolás mellett átveheti a „Határőr” szerkesztőségében.)

A kuruc-kisértet aztán, dolgavégezetten bevonult a házába.

A négy mungó még sokáig nyögött, nyugtódzott a sárban, végre is fölkecmergett és visszatámogatta egymást — az Erzsébetbe, panaszsra.

— Hát aztán — kérdi tőlük a legfőbb instancia — ti négyen voltatok, az meg csak egymaga. Nem tudtátok ellátni a baját?

— De nem ám — védekeznek az egyik ellazsnyakolt mungó, — nem lehetett azzal birni. Egyszerre csak bekerített bennünket és — csihi-puhi! . . . akkor már könnyen ment neki! . . .

A Vorschussverein munkában.

A Vorschussverein igazgatója és ügyésze ingujjra vetkőzve végzik a nehéz „nemzeti munkát”. Amit ez a pénzintézet a most folyó választási harcban adóssai megfélemlítésére meg mert tenni, az minden objektív gondolkozásu, bármely pártállásu ember legelítélőbb bírálatát van hivatva kihívni és ha a választási harc lezajlik, erős mozgalmat fogunk indítani ezen *politizáló és terrorizáló* pénzintézet ellen, mely mozgalmat meg fogják érezni, mert amit tettek, azt a pénzintézet érdeke ellen is tették és feleljenek a részvényeseknek, ha ezentul a 15%-os osztalék helyett vagy egyáltalán osztalékot nem kapnak, vagy ha kapnak, jóval kevesebb lesz, mint az eddigi éveken volt.

De amit tettek, az nemcsak, hogy nem tisztességes, de büntetendő cselekedet is, mert a választók megfélemlítésére szolgál. Ez ügyben jogvédő bizottságunk a szükséges megtorló lépéseket megteszi.

A Vorschuss, amint azt már megírtuk, *függetlenségi és 48-as párti* polgártársainknak, akiknek házán telekkönyvileg bekebelezett jelzálogkölcse volt, *3 nap alatt visszafizetendő felmondó levelet* írt. Egy ilyen levelet közlünk:

Advokat Dr. HORVÁTH GÉZA ügyvéd,
az I. ujvidéki magy. előlegezési egylet ügyésze.
Ujvidéken, uri-utca 12. sz.

Ujvidék, 1910. május 13.

T. c.

Kaiser Ferenc

Ujvidék.

Ügyfelem I. ujvidéki Magy. Előleg. Egylet megbízásából felhívom Önt, hogy 900 kor. — f. tartozását,

Általános

igazság, hogy az emberek

egyenlő

véleményre jutnak, ha

közvetlen

tapasztalataik egyenlők. Szerte az egész országban

községenkénti

tapasztalatok bizonyítják immár, hogy százával és ezrével keresik fel az ujvidéki ártézi gyógyfürdőt, melynek vize nem

titkos,

hanem valódi és mégis csodás hatásu és könnyűvé teszi a

választást

hogy pénzünket külföldre vigyük-e, vagy

követeljük

a szenvedő betegtől, e hazájában, Ujvidéken, keressen betegségére enyhületet.

E fürdő jótékony hatása mindenkiére, tehát a

nőkre is kiterjed.

valamint ezen intésért járó 2 k. 16 f. utódiját, összesen tehát 902 k. 16 f. 3 nap alatt irodámban lefizetni sziveskedjék, mert különben kénytelen volnék Ön ellen *per* indítani, ami azután tetemes költségre kerülne.

Tisztelettel

Dr. HORVÁTH GÉZA

köz- és váltó ügyvéd

Ujvidéken.

Éljen! Tehát így dolgoznak! Jelzálogos bekebelezett kölcsönt 3 nap alatt felmondanak. Aztán a címzésnél már „urat” sem irnak. Csak úgy Kaiser Ferenc.

Ilyen levelet vagy husznéhányan kaptak.

Nem ijedtek meg: mert függetlenségiék. Negyvennyolcas ember nem ijed meg egyhamar. Bementek számonkérni Wursthéktől és Horváthéktól a levelet. Ott megrohanták és megmondták neki, hogy szavazzon Szlezákra, akkor továbbra is a házon maradhat a kölcsön, különben vissza kell téríteniök.

Kaiser Ferenc, Béres György, Kralyevacski Márton, Vugornicsek György és a többi derék elvhu harcosaink eljöttek a pártkörünkbe és átadták nekünk a fenyegető levelet, amelyeket mi pártkörünk kirakatablakába kifüggesztettünk.

A pénzt pedig a rókusi kath. iskolában levő hitelszövetkezet, — amely kisebb, mint a Vorschuss, — de mégsem politizál, látva az emberek szorultságát, az emberszeretet elvéből kifolyólag 24 óra alatt a megfélemlítettek rendelkezésére bocsájtotta.

A Vorschuss tehát felsült!

Ez az eset is bizonyítja mungók harcmodorát!

HIREK.

Holdgugatás. Dr. Szlezák-féle programbeszéde alatt m. vasárnap a legkimagaslóbb mozzanatot képezte, valódi nemzeti munka volt az a bizonyos holdgugatás: egy legtisztább fényben ragyogó névnek leócsárlása, amely névnek viselője Ujvidék város *egyhangulag* megválasztott diszpolgára, akit még kevéssel ezelőtt — elévülhetlen nagy érdemei elismeréséül az összpolgárság, kezdve a polgármestertől, *osztatlan* szeretettel, imádatserű rajongással övezett, aki minden tekintetben, minden téren oly annyira magasán álló — ország és világ előtt tisztelve ismert — alak, hogy minden, még gondolatban is neki szánt lekicsinylés, pizsokhányás csak is azokat szennynevezheti be, akik sárban és pizsokban végzik most nemzetinek hívott munkájukat.

Az utmester kortesmunkában. Ez a jeles ur bizonyára gazdája: a polgármester utasítására a szerb kongresszusi választásoknál a Dungserszki párt részére korteskedett. Minden egyes utkaparót berendelt és elvitte őket leszavazni. Ugy látszik, a fejébe szállt a korteskedés, mert most már egy lépéssel tovább megy és terrorizál és megfélemlít. Már aki utmester ur Ő nagyságától megijed. Egy derék tót elvtársunkat fenyegetett meg, hogy ha nem szavaz Szlezákra, úgy többé nem fog vele a város részére kavicsokat fuvaroztatni. Pedig már 23 év óta becsületesen végzi ezt a munkát. Szlivka András, mert így hívják ezt az önértetes, derék polgártársunkat, nem engedte magát megfélemlíteni, sőt ennek bizonyítására kitűzte a Teleki zászlót és azóta lelkes kortesünné lett. Varga József utmester eljárását megjegyezzük magunknak.

Zsiros István kedves hátyánknak vezértékneve, a legutóbbi számunkban „Vesztegetők”

cimen megír korrektor eg irottan jelent és éppen 3 a sajtóhiba magunkat k telen sajtóh

Ofner F

sággal megd moru tragédi egy közbeesü fiatal orvos az ujvidéki hétfőn este 9

meghalt. Mé szívélyesen ben betért a jába, hol mi irodai teend pillanatig, r dalmakat ér lokára, ugy társa a szo

Utközben er és teljes esz hogy érzi, Hazahivatta aki még él Leitner dr.

veszedelmes beteg kartár ába esett és erős szerve el a rettene alkalmából hantak ki a

az utcán p kódtatva áll hirnek, hog denki részé aki még eg köztünk vo ban lenni.

amikor Ofn szülei szív előtt össze anyai szív akkor már akkor az a — Késő éj

lámzó emb denkire le szerte erro meg az ig vos volt, k tetreméltó,

A munkásb ilyen is a rokonszeny életben sz el. A váro kus az u lelkes hív nagyobb politikai és ennek

volt rossz jó ember mincöt év szeretettel szegény u talát roko Szerdán d kevesebb

Mért tékhiteles kezdte m tük — a tést. Az i

cimen megirt hirben a szedőszekrény és a korrektor együttes mulasztásából kis „z”-vel irottan jelent meg. Bár a közlemény értelmét és éppen *Zsiros István* bátyánk hiúságát az a sajtóhiba nem érinti: mégis arra érezzük magunkat kötelezetteknek, hogy a jelentéktelen sajtóhibát ezennel helyreigazítsuk.

Ofner Ferenc dr. hirtelen halála. Valósággal megdöbbentő, megrázkódtató az a szomorú tragédia, amely hétfőn este véget vetett egy közbecsülésben álló, köztisztületnek örvendő fiatal orvos életének. *Ofner Ferenc dr.*, orvos, az újvidéki munkásbiztosító pénztár főorvosa hétfőn este 9 órakor szívszélhűdésben hirtelen meghalt. Még 1/2 órákora és sorok irójával szívélyesen jókedvűen elbeszélgetett és eközben betért az újvidéki munkapárt pártirodájába, hol mint e párt leglelkesebb hive, pártirodai teendőket végzett. Alig ült egy pár pillanatig, rosszul érezte magát, szívfejdalmakat érzett, hideg verejték ült ki a homlokára, úgy hogy a pártkörben levő két elvtársa a szomszédságban levő lakására vitte. Utközben erős szívbántalmakról panaszkodott és teljes eszmélettel folyvást azt hangoztatta, hogy érzi, miszerint mindjárt meg fog halni. Hazahívatta a színházban volt fiatal nejét, aki még életben találta urát. *Loránd dr.* és *Leitner dr.* orvosok nem hitték a bajt oly veszedelmesnek és morphiuminjectiókat adtak beteg kartársuknak. Egyszerre hörögve agoniába esett és a Halál 10 perc alatt végzett az erős szervezetű emberrel. Futótűzként terjedt el a rettenetes hír a városban. A diszeloadás alkalmából telt színházból csoportokként rohantak ki az emberek, a kávéházak kiürültek, az utcán pedig nagy csoportokban megrázkódtatva álltak, nem akarván hinni a szomorú híreknek, hogy lehetséges legyen, hogy a mindenki részéről csak szeretetnek örvendő orvos, aki még egy félórával előbb friss életkedvvel köztünk volt, immár megszűnt az élők sorában lenni. — Szivetépő volt az a látvány, amikor *Ofner Ferenc dr.* későn érkezett öreg szülei szívet marcangoló kiáltással a halott előtt összerogytak. Dörzsölték a szívet, az anyai szív melegével akarta életre kelteni az akkor már hideg, csendes szívet, amely már akkor az anya kérésére sem dobbant többé. — Késő éjjel még fekete volt az utca a hullámzó emberek sokaságától és az eset mindenki lecsúszottá hatott. Másnap már városzerte erről a szomorú esetről emlékeztek meg az igazi részvét hangján. — Igen jó orvos volt, kiterjedt praxissal, beteget a szeretetreméltó, gyengéd orvost nagyon szerették. A munkásbiztosítónak a főorvosa volt és mint ilyen is a munkásság körében csak általános rokonszenvenek örvendett. — A társadalmi életben szép és rokonszenves pozíciót foglalt el. A város tb. főorvosa volt. — Mint politikus az újvidéki munkapárt igen agilis és lelkes hive volt. Politikai ellenfelei is a legnagyobb becsüléssel és tisztelettel adóztak politikai elvhűségének és elvszilárdságának és ennek ismételt kifejezést is adtak. Nem volt rossz embere a városban, csak csupa jó embere. Mindenki szerette, tisztelte. Harmencöt éves volt. Fiatal felesége rajongó szeretettel csüngött rajta és a tragikus hír a szegény uriaszonyt is ágyba döntötte. Ravatalát rokonai, barátai és tisztelői állják körül. Szerdán délután temették. — Egy jó emberrel kevesebb a városban.

Mértékhitelítés. A szabadkai áll. mértékhitelítő hivatal kiküldöttje e hó 18-án kezdte meg — mint már mult számban jeleztük — a törvényben előirt időszakos hitelítést. Az időszakos bitelesítésre kötelezett felek:

kereskedők, iparosok, gyógyszerészek, gazdálkodók, cséplőgép-tulajdonosok, utcai kereskedők, piaci árusok, vándoriparosok stb. — felhivatnak tehát, hogy a közforgalomban használt összes mértékeket és mérőeszközöket július 25-ig terjedő idő alatt mutassák be időszakos hitelítésre.

Kitüntetés. *Petkovics Miklós* és *Plávsits Gergely* újvidéki szerb főgimnáziumi tanulók saját életük kockáztatásával történt emberélet megmentése körül szerzett érdemeik elismerésül az ezüst érdemkereszttel lettek kitüntetve. Nevezettek ugyanis még 1908-ban két emberéletet mentettek ki a Duna hullámaiból.

Hímenhír. *Urbán Károly*, a kereskedő ifjúság kedvelt s törekvő, tagja jegyet váltott *Tisiotti Fosca* urleánnyal *Fiuméből*, *Tisiotti* volt újvidéki selyemgyár igazgató kelleműs, szeretetreméltó leányával.

Ezüst menyegző. *Kövesy Albert* szingazgató és neje e hó 23-án ülték meg házasságuk 25-ik évfordulóját. Délelőtt a r. kath. templomban misét hallgattak, este pedig tiszteletükre diszeloadás és banquet volt. Előadásra került a „Három pár cipő” bohóság, melyben a címszerepek az ünneplők kezében voltak. A pályatársak nevében *Izsó Miklós* üdvözölte a jubiláns párt, mire az igazgató meghatott szavakban felelt.

Eljegyzések. *Dr. Géza Imre*, ügyvéd jegyet váltott *Lichtschein Jolán* urleánnyal. — *Divild Annuskát* pedig *Petrovics Gyula* Ilokról, jegyezte el.

Zsablyán — írja levelezőnk — e hó 22. tartotta, azaz tartotta volna programbeszédét *Zákó Milán*, de nem volt hallgatósága, még kevésbé lelkesedés. A község drága pénzén diadalkapukat is állítottak, de nem volt, aki keresztül ment volna. Félve esetleges tüntetésektől, zárt helyen folyt le a programbeszéd-féle, mely nem is volt mindenki részére hozzáférhető. *Zsablyán* napról-napra nő az a lelkes tábor, mely *dr. Hadzsi Koszta* elveit és programját vallja.

Uj vasuti terv. A kereskedelemügyi miniszter előmunkálati engedélyt adott *Szélinger Lőrinc* és fia militicsi cégnek *Doroszló* községtől *Militics* község határának érintésével a m. kir. államvasutak *Ujgombos* állomásáig vezető szabványos nyomtávu ló-, esetleg motoros üzemű iparvasut vonalra.

Községi orvos választás. A szomszédos *Tiszaistvánfalva* községi orvosává *dr. Janovits Gyula* budapesti orvos választott meg.

Jubiláló ezred. A 86. cs. és kir. gyalogezred ezredtörzse és budapesti zászlóalja mult év május 27-én vonult be *Szabadkára*, új állomáshelyére. Ezt az évfordulót a háziezred tisztikara e hó 27-én ünnepi ebéd keretében megünnepelni készült.

Hol a 25 dollár? *Newyorkban* most szigoruan megkövetelik, hogy mindenki, aki a szabad Amerika földjére akarja tenni lábát, legalább 25 dollár, vagyis 125 koronának a birtokában legyen. Irgalom nincs: aki nem rendelkezik annyival, azt könyörtelenül visszaküldik az óhazába.

Különös halál. *Szatmárról* érkező jelentés szerint különös módon halt meg *Pintér Márton*, a teleki uradalom kanásza. Estefelé ugyanis egy mocsár partján elaludt s minden vérért kiszívták a piócák, amelyek egészen ellepték a testét. Halva találták rá.

Ne mondja senkinek tisztelt háziasszony, legföljebb a barátnőjének, hogy az Ön parlettjei csak a valódi *Eisenstädter-féle Mollin* pasta használata folytán nyerték felséges tü-

körragyogásu fényüket. A *Mollin* pasta minden nagyobb festék és fűszerkereskedésben kapható. Egyedüli gyártója *Eisenstädter Testvérek* Bécsben, IV/1. Ügyeljen a védjegyre, amely egy páncélos lovagot ábrázol s amely minden dobozon látható.

Egyházmegyei hír. *Dr. Vidakovich Pál* szabadkai hitoktatót az érseki hatóság nemesmiliticsi plébánossá nevezte ki.

A koma. Hát kire szaval, komám, a választáson? — Tudja a jófene, mindahárom jelölt egyformán öt-öt pengőt adott csak.

Az élet zavartalan örömeiből

■ egy halandónak sem jut része. Ezt mindenki tapasztalhatja, a ki egy séta vagy kirándulás után nagyon meghűlve tér haza. De legalább könnyen segíthet a baján, ha mindjárt vesz a legközelebbi gyógyszerárban vagy drogériában *Fay-féle* valódi szodeni ásványpasztillát. *Fay* szodeni pasztillája nem engedi a meghűlést elhatalmasodni, használata azonkívül nagyon kellemes és kényelmes. Egy doboz ára 1 K 25 fillér. Főképviselet Magyarország és Ausztria részére: *W. Th. Guntzert*, cs. és k. udv. szállító, *Wien*, IV/1. *Grosse Neugasse 17.*

Télen-nyáron millió ember szenved a sok ovéstől vagy a tulsok ivástól származó számtalan betegségben. Az egyiknél irtózatos főfájás, a másiknál türetetlen álmatlanság, idegesség és a kisebb-nagyobb bajok egész sorozata lép fel a mértéktelenség következtében. Ha már most reggelenként felkeléskor 1/2, esetleg 1 pohárra való természetes **Ferenc József**-keserűvizet iszunk, bajunk csakhamar meg fog szünni és a közérzésünk teljesen helyre fog állni.

Felelős szerkesztő: *Zanbauer Ágoston.*

Szerkesztő: *Schröder Béla.*

Politikai főmunkatárs: *dr. Medvetzky Imre.*

Laptulajdonos: az újvidéki függetlenségi és 48-as párt

3926/tkvi 1910. szám.

Árverési hirdetés.

Szluka György petrőci lakos végrehajtónak ismeretlen helyen tartózkodó *Szluka András* végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés 270 kor. tőkekövetés, ennek és pedig 30 kor. után 1909. évi március hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi április hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi május hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi június hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi július hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi augusztus hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi szeptember hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi október hó 1-től, 30 kor. után 1909. évi november hó 1-től járó 5% kamata, 90 kor. 64 fill. perbeli és jelenlegi 17 kor. és a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-c. 144. §-a alapján és a 146. §-a értelmében az újvidéki kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság területén levő a petrőci 509. sz. betétben A. † 1—2 sor 1719 és 1715 hrsz. a. *Szluka András* tulajdonául felvett jószágtestre a C. 3. 4. sorsz. a. *Szluka György* és neje javára bekebelezett lakhatási szolgálmi joggal terhelten 862 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.

Ezen árverés megtartására határidőül az 1910. évi július hó 23-ik napjának délutáni 3 1/2 órája *Petrőc* község házához tüzetik ki.

1. Ezen árverésen a fent körülirt ingatlanok a kikiáltási ár 2/3-án alul eladatni nem fognak.

2. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 297 koronát készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1. 3333. sz. alatt kelt igazságügymin. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Ujvidéken, 1910. évi május hó 15-én.

Vékey Joltán,
kir. trszéki bíró.

Kerestetik

egy fiatal ügyes kárpitós-legény.
Jelentkezni lehet Bercsényi-u. 10. sz. a.

Fábri szálloda

Ujvidéken, Duna-utca
(sétatér mellett)

folyó évi október hó 1-vel
bérbe adatik

Helyiségek a következők: ebédlő és kávéház-helyiség, 26 vendégszoba, külön mellékkoromsza, nagy borpince, istálló, kocsiszin, jégverem és egyéb helyiségek a bérlő és cselédek számára. A feltételeket a háztulajdonosnál lehet megtudni.

Zdelar Antalné
Ujvidék, Kenyér-utca 40.

2-4

Görpálya

1850 m. vágány, részben hordozható, 42 billenőkecsi kitérőkkel és korongokkal jutányosan eladó

Kérdezősködhetni: „K 900” jelige alatt Blockner J. hirdető irodájában, Budapest V., Semmelweis utca 4.

Langermann Károly

épület- és műlakatos

UJVIDÉK, II. Rákóczi Ferenc-ut 56.

elvállalja az összes ezen szakmába vágó munkákat és javításokat legolcsóbb árak mellett.

1-6

Gondos és gyors kiszolgálás.

BERGER RIZZI

Gépirói, könyvviteli és gyorsírói

SZAKISKOLÁT NYITOTT

április 15-én.

Szigorúan szakképzett vezetés!

Gyors, lelkiismeretes és célszerű

A legújabb rendszerű írógépek!

A gépirás tanfolyama 2 hétig, a könyvvitelé és gyorsírásé 4 hónapig tart. A tanítás minden hónap elsején és 15-én kezdődik. Oktatás nyelhető a német nyelvben is.

Díjak: a gépirás egész tanf. 20 k., könyvviteli 12 k., a gyorsírói 10 k., a német nyelvi 8 kor. havonként.

Bővebb felvilágosítás és jelentkezés e lap kiadó-hivatalánál.

208—1910. szám.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1910. évi 5995. számú végzése következtében Sztójkovits György zsablyai ügyvéd által képviselt Csajkások I. Takarékpár r. t. zsablyai cég javára 1700 K s jár. erejéig 1910. évi április hó 16-án fogatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2415 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: juhok, bárányok, lovak és tehén ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zsablyai kir. járásbíró-ság 1910. évi V. II. 289/2 számú végzése folytán 1700 K tőkekövetelés, ennek 1910. évi február hó 9. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 261 K 80 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig, Zsablyán alperes szállásán és a réthben leendő megtartására 1910. évi május hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el foguak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zsablyán, 1910. évi május hó 10-én.

Kádár Árpád
kir. íbír. végrehajtó.

403 szám 1910. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ujvidéki kir. törvényszéknek 1908. évi 3099/P. számú végzése következtében dr. Galambos Pál ügyvéd által képviselt Kerületi Hitelbank r. t. javára 4300 k. s jár. erejéig 1908. évi augusztus hó 11-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 893 kor-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szobabutorok, egy pénzszekrény, egy szürke kancaló szopós csődőresikóval, egy sorvető gép, egy tehén és egy hosszú kecsi nyilvános árverésen eladatnak.

Pontos és szolid kiszolgálás, legolcsóbb bevásárlási forrás.

Ludwig József Ujvidék,

Kossuth Lajos-u. 49. sz.

Ajánlja dúsan fölszerelt fűszer, kávé, naponta friss pörkölt kávé, csemege, ásványvizek és magyarad hegyaljai borok, legválasztékosabban fölszerelt raktárát.

A szőlősgazdáknak figyelmét felhívja a **Continental szőlőoltógumira**, mely egyedüli e nemből és bármely időjárás mellett sem válik le, a miről számos elismerő levellem van.

Saxonia rézgálic 96%-os, raffiaháncs, konyhakerti és gazdasági magvak, melyeknek csiraképességéről szavatalok.

Tessék árlapot kérni és az árkülönbözetekről meggyőződést szerezni.

Magyar királyi dohány, szivar, okmánybélyeg és levéljegyek.

Poralakban előállított limonádé.

Egy adag 6 fillér. — Touristadoboz 12 adaggal, zsebben kényelmesen hordható alakban 80 fillér.

Kirándulásokon, sport-tourákon, hadgyakorlaton kitűnő szolgálatot tesz. Bármely vízben oldva kitűnő limonádét ad.

3-25

Főlerakat: Wagner Testvérek Ujvidék.

Készíti: **KERTÉSZ ERNŐ** gyógyszerész kristálylimonádé gyára Szabadkán.

Kapható: Liebmann és Totović, Rosenblüth Samu, Klein Oszkár, Petrović és Popović uraknál.

VÉDJEGY

ZSEBEN HORDHATÓ

LEGOLCSÓBB

KRISTÁLYLIMONÁDE ES LEGJOBB LIMONÁDE

Cognac, Rum, és Szeremi Szilviorium.

92 %-os Denaturált szesz.

Nehogy

azt higgye,

és dr. Sz

sietünk kij

Dehogy is

dr. Szlezá

össze a m

kesége: a

meg az új

Hát ug

jutott az

Zilahon

Szlezákka

képviselő

hatjuk

kacér ist

ugyancsak

lódított T

cutság"-m

nyelven a

hibájuk a

győződés

hogy ren

gyönyörű

egymást:

Nézzenek

gyel néz

zák. Meg

délután

beszéde

arról szár

járt és

mondott:

párja itte

a találó

derültség

tette a fi

tömeg.

Hát i

kortesse

leki Zila

meg aza

Tehát az

hogy Te

lahi mu

Ujvidéke

az ujvid

meg ide

kortessvil

rendes p

Ha már

ugy tudj

Zilahon

Szlezák

el lesz v